VBK Magazine nr. 70 is momenteel volop in productie. Onze redacteur Alijn Danau heeft drukkerij Westerlaan ondertussen al aan het werk gezet! Bij ruim 1750 leden van de Vereniging van Belgische Karpervissers zal dit magazine in de tweede helft van augustus in de bus vallen.

Ook interesse? Word dan snel lid en ontvang ook nog de 2 reeds verschenen nummers van 2013! Voor slechts 30 euro per kalenderjaar (20 euro indien -18) ben je al lid van dé karperfederatie van België. Je geniet dan bovendien ook van de (gratis) speciale hengelsportverzekering, bent welkom op alle regionale bijeenkomsten én de grootse landelijke meeting in december!

In VBK Magazine 70 komen naar goede traditie rubrieken als 'Projectontwikkelingen' (over SKP's in Vlaanderen), 'de Righoek' (over dat zo bekende laatste, losse eindje), 'Oeverroddels en Achterklap' (over wat waar is en wat echt) en 'Pot en Pan' (bestaat er überhaupt een

karpermagazine met een culinaire rubriek?) voorbij.

Tevens lees je in de Rotary Letter de mening van een aantal ervaringsdeskundigen over de heikele kwestie 'opnieuw inwerpen of laten liggen?'

Ook aan artikels geen gebrek. Zo gaan we onder andere struinend karpervissen met Alan Blair, Maurice Van Cleempoel vertelt over zijn 'fish of a lifetime', Robby Swennen heeft aan de waterkant interviewgewijs Carlo Carpels het vuur aan de schenen gelegd en Raf Swinnen laat een ballonnetje op over wat de juiste diameter van ons aas zou kunnen zijn!

Alan Blair

STRUINEND KARPERVISSEN

Intro

De afgelopen jaren heb ik vastgesteld dat je tijdens een wandeling rond het water vaak karpers kan vinden. Dikwijls zie je ze rondtrekken of gewoon passief tussen lelies of wierbedden hangen, maar evengoed zie je ze op hun dooie gemak wat rondschamelen. Al op jeugdige leeftijd heb ik vastgesteld dat de vissen die je ziet meestal ook te vangen zijn. Natuurlijk niet altijd bij de eerste worp waarop een aasje voor hun neus gepresenteerd wordt, want vaak moet je ze écht tot een aanbeet verleiden. En als je ze niet doet schrikken of wegjaagt, lukt dat vaak hoor!

Karpers zijn en blijven nu eenmaal vissen die hun nieuwsgierigheid slecht kunnen bedwingen wanneer er iets interessants voor hun neus naar beneden dwarrelt. Soms denk ik dat ze er op af gaan omdat ze weten dat het voedsel is, maar andere keren denk ik dat ze het aas gewoon pakken uit frustratie omdat ze het keer op keer zien passeren. Door rond een water te wandelen, vissen te zoeken en ze vervolgens al struinend te belagen kan je doorgaans wel enkele karpers tot een aanbeet verleiden, gewoon door een aasje aan een vrije lijn voor hun neus in te werpen.

Pakreflex

Dat langzaam zinkend aas geweldig is om struinend karpers te belagen, ontdekte ik toen een hondenbrok, die niet meer fatsoenlijk dreef en langzaam onder het wateroppervlak verdween bruut gepakt werd waardoor de hengel bijna uit m'n handen gerukt werd. Trouwens, het aas dat ik doorgaans gebruik om met een vrije lijn te vissen is heel traditioneel en eenvoudig. Ik denk dat het komt omdat ik zo'n aas al jaren gebruik, dat ik er nog niet van ben afgeweken. Mijn voorkeur gaat in de eerste plaats naar maden en daar zijn enkele goede redenen voor. Ten eerste zijn alle vissoorten er gek op omdat ze vol smakelijke aminozuren zitten. Bovendien wriemelen ze en die beweging is een niet te onderschatten gegeven. Wanneer maden naar de bodem zinken lokt de beweging vaak een pakreflex uit. Hierdoor gaan ze bijna zeker foerageren en hopelijk ook het haakaas opnemen. Als je 'freelined' met maden vist ben je afhankelijk van het gewicht van het aas om de haak op de juiste plek te krijgen. Onder de hengeltop valt dat natuurlijk nogal mee want dan volstaat een klein haakje met enkele maden enop. Zodra je wat verder uit de kant moet proberen dien je een grotere haak met veel meer maden te gebruiken zodat je iets meer werpgewicht bekomt. Soms gebeurt het dat de vissen heel traag azen en dan kan je zo'n zware haak met een tros maden wel missen. Om het snel afzinken een beetje te beperken heb ik wel eens met kunststof maden gekloold maar uiteindelijk is een stukje bijgeknipte foam voor mij nog steeds het beste gebleken om het geheel uit te balanceren.

Wormen

Wormen zijn een andere geweldige aassoort om mee te struinen. Het is een heel natuurlijk aas want je kan er donder op zeggen dat karpers in hun omzwervingen langs de oevers er wel eens eentje tegenkomen. Wanneer ik met wormen vis, knip ik de eindjes er af om de sappen eruit te laten komen, wat toch voor extra attractie zorgt. Om te verhinderen dat de worm van de haak kruipt plaats ik steeds een 'hook bead' op de haaksteel. Opnieuw is hier de enorme beweging van de pier een geweldig voordeel naar visuele attractie toe! Zeker wanneer je een eindje van de worm knipt bewegen ze zo fel dat ik wel eens m'n haak schommelend zag afzinken. Wees er maar zeker van dat geen enkele karper zoiets kan weerstaan!

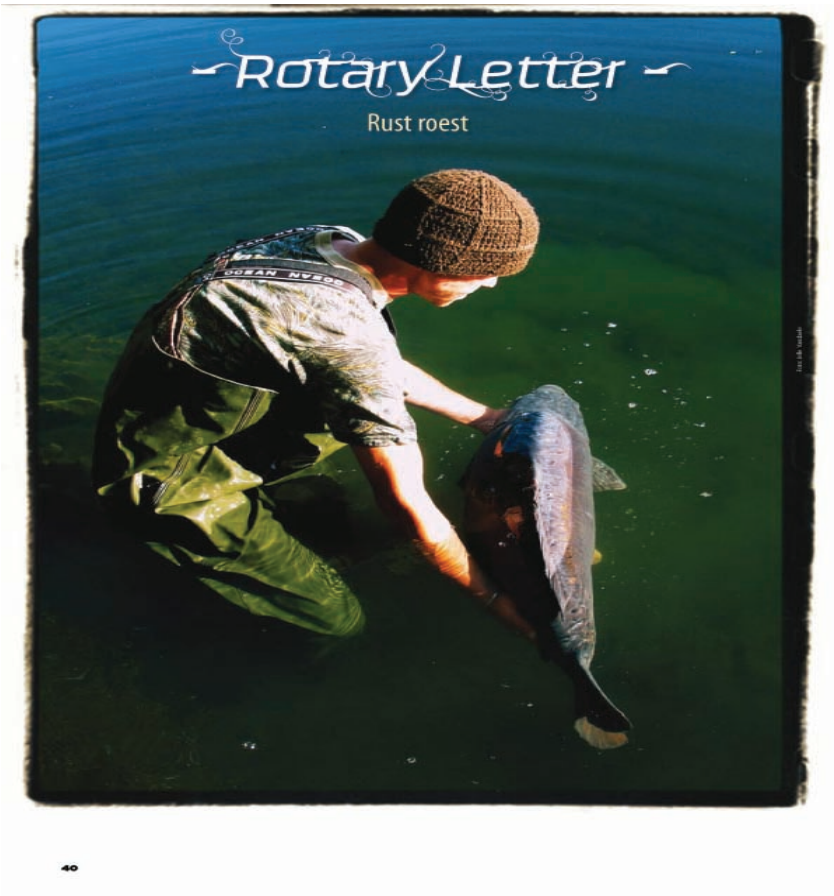
Brood

Brood is nog zo één van m'n favorieten. Hoe vaak gebeurt het niet dat je bij het oppervlaktevissen pas een aanbeet krijgt wanneer de broodkorst, na aanvallen van kleine visjes, begint te zinken? Of wanneer je enkel op een zinkende vlok aanbeten kan forceren? Brood is makkelijk te verzwaren door het even in't water te dippen voor de worp. Ik gebruik liefst lekker krokant brood met een dikke korst. Gewoon een stuk uit de korst trekken en de haak er netjes helemaal doorheen halen zodat de haakpunt bloot zit. Hier kan je flink mee werpen zonder te vrezen dat het aas er af vliegt.

Hondenbrokken

Een laatste aassoort die ik graag gebruik zijn hondenbrokken. Ik laat ze inweken voor ik ze gebruik zodat ze met het gewicht van de haak langzaam zinken. Een flink deel van m'n visserij bestond de afgelopen jaren vooral uit het voeren van Riser pellets en hondenbrokken om de karpers aan de oppervlakte aan het azen te krijgen. Om vervolgens de grotere exemplaren ertussen uit te vangen met een langzaam zinkend haakaas. Het is gewoon niet te geloven hoeveel extra aanbeten je zo kan forceren, zeker vergeleken met het gewone

57

Rotary Letter
Rust roest

Pot&Pan

Scampi Cosmos

Door Chris De Clercq & Kristof Sadones

Het moest er ooit een keer van komen: pot en pannen aan de moeder aller VBK-wateren: Oasis! Het heeft ruim twee jaar geduurd voor we zover geraakt zijn, maar begin juli leken de karper- en koolgoden het ons allemaal te willen gunnen. Een zomerse zondagavond, het hele water voor ons alleen en een volle frigobox deden ons handwrijvend neerhurken op de beruchte Cosmostek. Zowel Kristof als ikzelf hadden op deze stek al een Oasistopper mogen vangen en daarom had Le chef besloten er een gerecht naar te noemen. Scampi Cosmos heeft alles in zijn mars om de kookhit van 2014 te worden langs de waterkant: supersnel klaar, ontzettend lekker en je hebt er enkel een pot voor nodig. De grootste troef is echter dat de restjes ook nog eens als ultiem diesuurdoorbrekend karperaas kunnen worden gebruikt. Get on the Scampi!

1 Neem je tijd om in kookmodus te geraken

2 Smaakbom met vijf kruiden

3 Kruiden fijnhakken

4 Scampi's garen met de spices

5 Limoensap en peterselie op het einde toevoegen

6 Smullen uit de pan met een lekkere ciabatta

7 Hang de laatste scampi aan je haar ;-)

8 Pot en Pan landt op Camping Cosmos

Hoe?

Voor 2 personen: 1 ciabatta, een scheut olijfolie, verse gember (5 cm), 3 teentjes look, 5 pikante pepertjes, een bosje peterselie, 2 limoenen en een halve kilo scampi's

Versnipper de gember, look en pepertjes op een snijplankje. Stoof de drie smaakmakers kort aan in een greet olijfolie en voeg de ontdooide scampi's erbij. Na enkele minuten worden de scampi's mooi roze en zijn ze al klaar. Maak niet de fout ze nog veel langer te laten garen, zoniet worden ze rubberig en taai. Knijp het sap van de twee limoenen over de scampi's en roer er de fijngehakte peterselie onder. Klaar!

Je zal zien dat het vocht van de scampi's en limoenen zich gemengd heeft tot een heerlijk geurende saus die je met het brood kan opdippen. Wedden dat je je duimen en vingers zal aflikken?

Enjoy!

77

Bananakleurige dikbuik

Heb ik iets in bruikleen, dan gaat het gegarandeerd stuk!

al eerder ontmoet en ik wist 100% zeker dat zij bij eventuele problemen alles tot een goed einde zouden brengen. Eenmaal onze bestemming geboekt kon het afreizen beginnen en natuurlijk was het leuk om al een reporter ter plaatse te hebben die me kon voorzien van de nodige informatie. Enkele dagen voor ons vertrek kreeg ik een geweldige update: alles was daar dik in orde en de weersvooruitzichten zagen er gewoonweg fantastisch uit. Nou, lekkere relaxte manier om te vertrekken toch!

Eén groot aperitief

Vrijdagochtend 05.00 u stipt begaven we ons richting vakantiebestemming met de bedoeling daar rond de middag aan te komen. Na een voorspoedige reis, met enkele tussenstops meer dan voorzien, werden we omstreeks 13.00u welkom geheten door Roland en zijn vrouw. Even daarna stapten we terug de wagen in op weg naar het restaurant waar we een voortreffelijke maaltijd voorgeschoteld kregen. Een korte rondleiding later en de adressen van de betere restaurants in de buurt rijker, begaven we ons terug naar het verblijf voor de komende week.
Het aangekomen treffen we ook de eigenaar aan en eerlijk gezegd, die hele namiddag verliep als één groot aperitief. Aangezien Roland afgelopen week voldaan was met het vangen van mooie karpers, zou ik komende nacht alleen vissen. Roland viste kort voor het huisje en dat had de nodige resultaten opgeleverd, maar aangezien er om de haverklap vissen hun aanwezigheid verrieden in het einde van de linkse baai, evenals op de oever links ging mijn voorkeur uit naar deze plaatsen. Aangezien ik geen radiografische boot in mijn bezit heb en ook geen gebruik wil maken van Roland zijn bootje, ben ik aangewezen op eigen werpkunsten. Het gaat nooit anders bij me, heb ik iets in bruikleen, dan gaat het gegarandeerd stuk!

Harde plekken

Aangezien het water erg ondiep is en de bodem bezaaid ligt met een laag modder is het dus zaak om de hardere stukken eerst te zoeken. Dit kan makkelijk door het gebruik van een zwaar lood dat je tijdens het uitwerpen net voor het wateroppervlak afremt en zo zelf begeleidt naar de bodem. Het gebruik van gevlochten hoofdlijn is hiervoor bevorderlijk en je merkt na een beetje oefening meteen het verschil dat je doorkrijgt via je hengeltop. Je merkt snel of je lood is geland op een harde dan wel op een modderbodem. Er zijn in de handel volop loden verkrijgbaar die hiervoor speciaal ontworpen zijn. De te bereiken plaatsen worden één voor één 'gevoeld' en snel kan ik me een beeld vormen waar mijn hengels te droppen. Voorbij de uitloper van de oever (dus de gehele linkse zijde) is het meest interessant, maar ook een stukje recht tegenover het huisje is opmerkelijk harder dan de rest. Laat dit nu net het plaatsje zijn waar Roland zijn meeste aanbeten forceerde. Ik besluit een 7-tal kilo boilies verspreid te voeren over het gehele te bevissen deel van het water, maar op die harde stukken gaat er natuurlijk een véél gezondere hoeveelheid in. Het gebruikte aas is de Club-mix_'one off' Solar's finest', geboost met de Candy Sweetener en Squid & Octopus flavour.

De weldaad van quick-links

M'n vrouw Kelly had inmiddels de koffers al leeggehaald en na het avondmaal gingen een aantal rigs te water. Samen zaten we gezellig nagenietend met een biertje en wijntje op ons terras. Mijn verbazing was groot toen 2 uur later al één van mijn biepers het uitschreeuwde! Zo snel had ik het nu ook niet verwacht, zeker niet na het aantal boilies dat ik had gevoerd. Na een mooie dril kon ik uiteindelijk een lange, zwakbeschubbe spiegel mijn net inloodsen. Het bleek direct een gewichtige en met zijn 17,8 kg begaf hij zich snel terug in zijn element. Aangezien ik steeds klaargeknoopte en beaasde rigs heb liggen soaken in enkele Big Shots is het maar een klein kunstje om in het donker een nieuwe rigje aan de quick-change swivels te hangen. Deze swivels zijn vooral héél handig tijdens het wegbergen van je hengels, zonder moeite kan je uw rigs eraf halen en zo versliit je ook de haakpunten niet of riskeer je geen in je opbergzak geparkeerde haak. Een ander voordeel is wanneer er een karper in je net zit, je de rig loskoppelt en je de karper gewoon in het net kan laten hangen terwijl jij er terug een nieuwe rig aanhangt en eerst je hengel terug uitwerpt op je stek. Daarna kan je je dan volledig concentreren op de vis zonder het risico op je eigen hengel te trappen of het breken van de hengeltop tijdens het naar de onthaakmat lopen met schepnet inclusief vis en hengel. Het belangrijkste vergeten we nog, je bent terug maximaal aan het vissen en de gevangen karper vindt het helemaal niet erg om na een zware dril eventjes uit te rusten in de mazen van het schepnet. Deze wijze van vissen heb ik geleerd van mijn vismaat Alain die het op zijn beurt had opgenomen van anderen zoals bv Max Cottis. Geloof het of niet, maar deze aanpak heeft ons al meermaals een extra bonusvis, soms binnen een tijdspanne van enkele minuten, opgeleverd.
Inmiddels is het bijna middernacht en tijd om onder het warme dons te kruipen. De volgende karper meldde zich aan omstreeks 01.00u en vanaf dan heb ik me niet meer richting bed kunnen begeven. De hele nacht heb ik karpers gedrild, de stekken aangevoerd, onderlijnen klaargemaakt enz. Pas toen de zon weer helemaal aan de horizon stond, daalde het aantal aanbeten. In totaal had ik 7 karpers geland en 3 gelost in een tijdsspanne van slechts een 5-tal uren. De geloste vissen verspeelde ik in het begin van de dril en dit steeds op een snowman of een set-up met dubbel haakaas.

Het mereendeel van de vissen hing rond de dertig pond

Jeroen Caron

DIKKEBUS

Plas vol schatten

Augustus was al bijna voorbij, de geplande sessies op een ander water dat ik beviste waren succesvol verlopen. Het was zoeken naar een nieuwe uitdaging. De meeste vijvers in de streek had ik al met succes bevist, maar één plas zat nog vol schatten. Schatten die ik enkel nog maar op foto had mogen bewonderen: Dikkebusvijver!
Oké, dacht ik bij mezelf, we gaan deze eens onder de loep leggen. Na een paar bezoekjes en een babbeltje met de locals ondervond ik dat het niet makkelijk zou worden op de 36 hectaren grote plas. Velen hadden al afgehaakt omdat de vangsten tegenvielen, maar de uitdager in mezelf hield dit niet tegen om het te proberen.
Ik had besloten om de zuurt van de plas te bevissen en wel omdat ik nog niet goed wist waar de vissen zich schuilhielden. En ook omdat ik een paar mooie kuilen gevonden had zo'n 80 meter uit de kant. Deze stek bevoerde ik met zo'n 2 kilo boilies en dat 3 dagen lang.

Eerste sessie

De eerste sessie viel dan ook dik tegen met 2 dikke brasems. Omdat er toen nog een verbod was op nachtvissen moest ik dan 's avonds ontgoocheld de sessie staken en naar huis keren. Maar dit hield mij zeker niet tegen om de volgende dag terug paraat te zijn. Eenmaal aangekomen zag ik al in de vroege uurtjes links van de stek in de kant een karper rollen. Daar ging dan ook stiekem een hengel te water. Gewoon met pva met wat pellets. De andere 2 hengels gingen richting voerstek.
Na een half uurtje al kreeg ik op de kantstok een fluiter van jewelste. Vol adrenaline maakte ik contact met de vis en de dril kon beginnen. Wat een kracht hebben die vissen hier, ging er door mijn hoofd. Na een dril van circa 15 minuten kon ik een mooie schub van om en bij de 10 kilo landen.
Na de vis netjes te hebben onthaakt en de nodige plaatjes te hebben getrokken, mocht mijn eerste vis van Dikkebusvijver terug in zijn biotoop. Ik maakte de hengel vlug weer paraat en dropte deze op exact dezelfde plaats. Meteen erna liep ook mijn middelste hengel af. Echter, de pret was van korte duur, want al tijdens de dril wist de vis zich van de haak te ontdoen. Jammer, maar vissen is geen synoniem van vangen...
De rest van de dag bleef het op een brasembeet na, muisstil. Ik had genoten van de dag, had mijn eerste vis binnen en keende vol goeie gedachten huiswaarts.

Nieuwe stek

Het weekend was voorbij en er moest terug 5 dagen worden gewerkt. Toen ik de maandagavond terug keende om wat boilies te voeren, zag ik al van ver een auto staan. Zou het..., nee toch, en jawel hoor, er stonden 2 paraplu's op de stek!
Hmm, vlug eens een babbeltje gaan doen met die gasten. Na een paar minuten bleek al dat de stek die ik beviste en bevoerde ook door die collega-vissers bevoerd was geweest.
Tja, wat kon ik eraan doen? Ik was nieuw hier, en de stek lag ook om te rapen: niet wer wandelen, alles dichtbij en de auto in zicht. Oké, ik ging het dan maar wat verderop proberen op een stek waar blijkbaar niemand viste. Die stek lag op bijna 20 minuten wandelen van de wagen, maar dat hield mij niet tegen. Temeer daar ik er ongetwijfeld ongestoord zou kunnen vissen. Ik had mijn voerboot mee en ging vlug inspecteren wat er onder water lag. Ik vond het interessant en voerde de stek meteen flink aan: 10 kilo boilies gingen dan ook met behulp van de boot en de cobra te water. Na een uurtje was de klus geklaard en keerde ik terug naar de auto. Toen ik bij de auto kwam, stond er één van die 2 collega-vissers mij op te wachten. Ik kreeg een uitbrander van jewelste:
"Dat ik zot was, en dat ik beel de put lam gesmeten had."
Ik had als antwoord: "dat gaan we dan zien hé, het is najaar man, de vissen gaan beginnen vreten."
De kerel zweeg en keerde al vloekend terug naar zijn stek. Ik had dan ook de stek zwaar bevoerd en liet deze 3 dagen voor wat ze was.

Wegzakken in de modder

Vrijdag had ik vroeg gedaan met werken en besloot om een halve dag te gaan vissen op de nieuwe stek. Er stond een matige zuidwesternwind, bewolkt, met nu en dan wat zon, visweer dus. Eenmaal uitgeladen en zwetend op de stek gearriveerd te zijn, hield ik toch eerst een pauze om terug op adem te komen. Eenmaal dit gebeurd was maakte ik vlug de spullen klaar. Het vissen kon beginnen.
Aan de overkant zat een goeie vriend van me te vissen en ik zag hem al een paar keren drillen die namiddag. De vis was duidelijk op aastoer. Het zag er dus naar uit dat ik ook wel snel een aanbeet zou krijgen en vol spanning bleef ik naar de hengels turen. Net zolang tot mijn linkerhengeltop zich kromde, de waker begon te dansen en de Delkim overging tot gekreun. Yes beet!
Er volgde net als vorige week weer een dril van jewelste en ik waadde een stukje door het water, de vis tegemoet. Tot ik plots op zo'n 10 meter uit de kant wegzakte in de modder. Het waterpeil stond heel laag en je moest het water in om de vissen zonder schade te kunnen landen.
Fuck, ik zat vast. Nee toch..., vlug de slip een beetje meer open gezet, het schepnet over mijn hoofd gesmeten en het ploeteren kon beginnen. Gelukkig kon ik mezelf uit deze

Statief in de wagen vergeten